

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Remedium pro dubitante de remissione peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:1-48641)

REMEDIVM PRO IIS, QVI
 quoniam voluptatem aliquam capiunt ex
 dictis cogitationibus, ideo dubitant.
 Ex eodem.

SI turpis aliqua cogitatio incidat, ex
 qua aliqua voluptas percipiatur, &
 ob obliuionem non repente supprima-
 tur, ita vt dubiū sit, an ei consenserit, &
 mortaliter peccarit, nullo modo crede-
 re debet se consensisse: tunc enim vo-
 luptatis illecebra ita peruenta est, vt
 multum temporis interueniat, antequā
 aduertat. Quare, qui est alioquin homo
 timoratus, nunquam arbitrari debet se
 consensisse. Nam secundum S. Augusti-
 num, peccatum tam est voluntarium,
 vt si voluntarium non sit, nec sit quo-
 que peccatum.

REMEDIVM PRO IIS, QVI
 sapius in defectum aliquem incidunt, & in
 de magnum fastidium capiunt.
 Ex Thaulero,

COGITARE Apostolos Christo
 esse. Et crebrò Deus sibi carissimo errare
 & labi passus est. Nec quisquam ad
 magnam perfectionem ferè peruenit
 qui

qui non prius in magnum aliquem defectum prolapsus fuerit.

Cum verò incideris in aliquem defectum, omni conatu & amore te ad Dominum Deum cōuerte, & cum profunda displicentia plus detesteris illum, licet exiguum, quod contra honorem & voluntatem Dei factum est, quàm omnem confusionem, damnum, poenam illo defectu promeritam.

Deinde ad Deum te conuerte cū firmo proposito illum cauendi. Nam (vt dicit Taulerus) magna quædam indignatio contra nos ipsos, iūcta proposito nō amplius delinquendi, cōuersioniq; syncerę ad Deū, ac firmę fiducię cōceptę ex amarissima Passione, & immensa eius caritate, est vera pōnitentia.

REMEDIVM PRO EO, QVI
dubitat, num sibi à Deo remissa
sint peccata.

Quamuis, inquit Taulerus, mater obliuiscatur sui filij, Deus tamen non potest obliuisci nostri, vt alibi dixit: tantaque est eius misericordia, vt non citius exigua stupa in ardentem fornacem coniecta absumatur, quàm citò Deus omnia peccata condonet, quando verè de eis dolemus. Et tam bonus est Deus;

G

vt

vt quod semel condonauit, nunquam impropere.

Henricus antè citatus ait, Deum esse misericordem, vt nulla quamuis durissima mater, tam citò & libenter manus porrigat suo dilectissimo filio in medijs flammis existenti, quàm Deus porrigit peccatori contrito, etiam si non die centies peccasset.

**REMEDIVM PRO EO, QUOD
nihilum dolet de prateritis
peccatis.**

S. Augustinus docet hominem debere dolere, quando recordatur peccatorum, sed de hoc dolore debere gaudere.

S. Bernardus dicit Deum non respicere, qualis quis fuerit olim, sed qualis nunc sit, & esse desideret. Et si verum est, Deum, vt antè dictum est, tam promptè esse ad peccata condonanda, & omnium obliuisci, vt liquet in **S.** Petro, **S.** Paulo, **S.** Maria Magdalena, & alijs multum consolari in Domino debemus.

**REMEDIVM PRO EO, QUOD
laborat defectu, quem putat se non posse
corrigere, & ideo affligitur.**

S. Gregorius ait, Dominum Deum qui